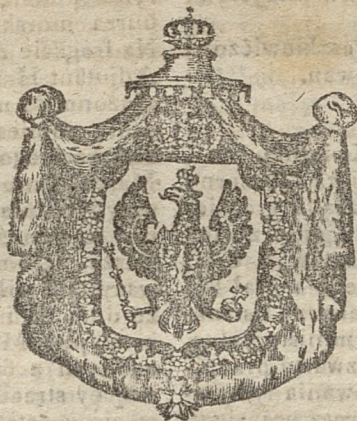

GAZETA

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornéy W. Dekera i Spółki. — Redaktor: Assessor Raabski.

Nr 29. — W Środę dnia 9. Kwietnia 1828.

Wiadomości kraiowe.

Z Berlina, dnia 5. Kwietnia.

W wielki czwartek Król Jmć przyjmował wraz z Jego Królewiczoską Mcią Xiążęciem Karolem komunią Świętą w kaplicy król. pałacu, z rąk Biskupa D. Eylert, a w wielki piątek Królewicz Jmć Następca tronu i Jego Królewiczoska Mość Xiążę Albrecht w kościele nadwornym z rąk kaznodziów nadwornych Strauss i Theremin.

Jego Królewiczoska Mość Xiążę Arauzyański (Oranii) odjechał do Petersburga.

JW. Nagler, Król. Generalny Pocztmistrz i Poseł związkowy, przybył tu z Frankfurtu n. M.

C. Rossyjski strzelec polowy Lange przybył tu gońcem z Petersburga.

Wiadomości zagraniczne.

Rossya.

Z Petersburga, dnia 26. Marca.

Onegday odprawiło się w kaplicy pałacu zimowego uroczyste żałobne nabożeństwo za duszę Cesarza Pawła I., w obecności NN. Cesarza i Cesarzowéy Alexandry, tudzież Jego Cesarzewiczoskiéy Mci W. Xiążęcia Michała.

Towarzystwo obecnych w Petersburgu niegdys uczniów Cesarskiego uniwersytetu w Dorpat, obchodząc doroczną pamiątkę założenia tego uniwersytetu zebrało sumę 4000 Rubli, od której prowizya przeznaczoną być ma dla utalentowanego a biednego młodzieńca poświęcającego się naukom w tym uniwersytecie.

Dnia 27. Marca.

Wczoray odebraliśmy tu traktat pokoju z Persyą. Dzisiaj z powodu tego ważnego

wydarzenia śpiewano *Te Deum* w tutejszych kościołach.

N. Cesarz dał Generalowi Paszkiewiczowi tytuł: Hrabia Paszkiewicz Erywan.

A u s t r y a .

Z Wiednia, dnia 2. Kwietnia.

Dostrzegacz austriacki zawiera obszerny opis installacyi tymczasowego rządu greckiego, która się dnia 7. Lutego w Eginie z wielką uroczystością, wśród wystrzałów z dział odbyła. — Już na dniu 4. Lutego wydał był Prezydent kilka dekretów. Pierwszy ustanawia radę wojenną, drugi radę ministeryalną, trzeci kommissyą kościelną, czwarty przepisuje organizacyą i tryb postępowania tymczasowego rządu, piąty zawiera rotę przysięgi, którą w dniu installacyi Prezydent i mianowani dotąd, w liczbie 9, członkowie panhelenu wykonali. Będzie jeszcze 18 członków mianowanych. — Dnia 8. Marca Sir Frederik Adam, Lord Nadkommissarz zagał trzeci parlament wysp jońskich. W mowie mianey rozwodząc on się nad stosunkami zewnętrznymi, wspomniął o pięcioletnięj pułatoszacy wojnie na sąsiedzkim stałym lądzie i na wyspach Grecyi, o proponowaniu przez Króla Angielskiego w porozumieniu z sprzymierzeńcami stronom wojującym zawieszenia broni, w zamiarze osiągnięcia pacyfikacyi, o rozlewie krwi, który głęboką żalosc (profondo vincrescimento) sprawił, i oświadczył, iż Król Imé ma nadzieję, że nie podobnego niespotka tych, co mają trudny obowiązek pojednania stron wojujących i że Porta ottomańska przychyli się nareszcie do środków, proponowanych celem zagodzenia w przyjacielski sposób terazniejszych sporów i cel traktatu londyńskiego z dnia 6. Lipca r. z. przezto osiągnięciem zostanie. — Podług listu z Korfu dnia 12. Marca, stojące tam okręty francuzki, Armida, na którym tam Hrabia Guilleminot przybył, i szoner wojenny la Dauphinoise, tudzież wojenny bryg angielski Rifleman, wyruszyły tegoż dnia świtanie na morze i tak się powszechnie domyślają, popłynęły na wody nawaryńskie, aby się tam znajdować za przybyciem wyprawy z 3ch wojennych i 25 przewozowych okrętów złożoney, a z Alexandryi do Nawa-

rynu spodziewaney. Wyprawie téj zresztą burza morską znaczną klęskę zadać miała. Na fregacie Armida popłynął Pan Lostende Adjutant Hrab. Guilleminot, którego rzeczy złożono do magazynu celnego, a który niał sobie pomieszkanie w sąsiedztwie konsulatu austriackiego. — Inny list z Korfu, dn. 16. Marca donosi, iż Seraskier Reszyd Basza przybył dnia 22. Lutego do Janiny, że za dni 10 zamyslał stanąć w Preveza, że Reszyd Basza zgromadziwszy w okolicy Prewezy wszystkie siły ruszy przeciw Dragomestre, że dnia 15. i 25. z. m. bili się Grecy z Turkami pod Makala, że kilku Turków zostało zabitych a 60 ranionych, że jednak Grecy więcey stracili, że Omer Basza Vrione, który się w ostatnich czasach w Arta znajdował, wykomenderowany został do Bitoglia, gdzie ma na dalsze czekać rozkazy, i że rozgłoszona w Korfu wiadomość, iż Ibrahim Basza kazał zburzyć mury i warownie Trypolizy, którego to losu także niektóre celniejsze budynki miasta doznać miały, zdaie się potwierdzać.

F r a n c y a .

Z Paryża, dnia 29. Marca.

Król Jmé mianował Kapitana marynarki Melai Gubernatorem osad francuzkich w Indyach, w miejsce Pana Desbassins de Richemont, siostrzeńca Pana Villéle.

Dnia 26. w Izbie Parów rozwinął Margrabia Mortémart swój wniosek względem sposobu obierania komitetów Izby; uchwalono wziąć go pod rozwagę.

Dnia 25. General Lafayette po wykonaniu przysięgi zajął miejsce w Izbie Deputowanych. Minister spraw wewnętrznych przedstawił projekt prawa względem coroczney rewizyi spisów obiorców i przysięgłych; Pan Gauthier przeczytał raport kommissyi względem uchylenia wiadomego wniosku Pana Laboëssiere. Zresztą nie zaszło nic ważnego w Izbach.

Zapewniaia teraz, iż Pan Chateaubriand niepozyskał wszystkiego, czego pragnął, na posłuchaniu u Króla, na które musiał sześć dni czekać.

Konstytucyonista powiada, iż dnia 22. wyprawiono gońca do Hrab. Guilleminot z roz-

kazem, ażeby swój pobyt w Korfu przedłużyć.

Listy z Baionny zapewniają, iż woyska francuskie dopiero dnia 1. Października r. b. ustąpią z St. Sebastian i Pampeluny.

Onegday w południe widziano zakonnika mendykanta z brodą i w habicie wchodzącego do pałacu finansów. Pytano się, czy zakonnik miał w skarbie do czynienia? czy tam poszedł po swoje prywatne renty lub też po renty swego klasztoru?

Odebrana onegday przez telegraf wiadomość donosi, iż Generałowie Stubbs i Taipa wsiadli na okręt. W Setubal wydarzyły się znowu zaburzenia, w celu przytłumienia których wysłano kilka kompanii 8go pułku. Depesza ta jest bez daty i zdaje się być dawniejszą od innych wiadomości.

Okręt, Sir William Curtis, który odesłał napowrot Sir Fr. Lamb, a na którym znajdował się zaciągnięta od domu Rotszyldów pożyczka, zawinął do Calais. Przybycie tego okrętu dowodzi oczywiście — pisze Gazeta codzienna, — iż w rzeczy samej należał do rządu portugalskiego, i że przeto Sir Fr. Lamb odsyłania go napowrot nie miał prawa.

Donoszą z Baionny: Margrabia Chaves jeszcze tu bawi, lecz oczekuje każdej chwili rozkazu Don Miguela, ażeby powrócił do Portugalii.

Hiszpania.

Z Barcelony, dnia 17. Marca.

Dzisiaj wyruszył z tego portu trzeci transport złożony z 214 zbrodniarzy na trzech małych okrętach brzeżnych pod strażą dwóch gajlot woennych. Wyprawa płynie najprzód do Taragony dla zabrania jeszcze 300 zbrodniarzy, a ztamtąd zawiezie ich na galery w Afryce.

Z Madrytu, dnia 17. Marca.

Onegday poczubili się woyska załogi z gwardyą przyboczną. Pierwsze uskarżała się, i to nie bez słuszności, iż dla gwardyi na niczem niezbywa, gdy tamte ledwie to dochodzi, co im gwałtownie jest potrzebnem. Spokojność miasta nie została zawichrzoną, lecz z żołnierzy obustron, 19stu przypłaciło poczęści śmiertelnymi ranami.

W Katalonii spokojno, Generał Monet

powrócił do Barcelony. Wypadki portugalskie są przedmiotem powszechnych rozmiarów, lecz nie wznicią niespokojności.

Młoda i urodna wdowa posiadająca znaczny majątek wskoczyła w Manzanares, zostawszy uwiedzioną od pewnego oficera, który ją potem porzucił.

Portugalia.

Z Lizbony, dnia 14. Marca.

Wczoraj wieczor — pisze Dziennik Spórów — uchwalono w Radzie Stanu rozwiązanie Izby Deputowanych. Niektórzy niezawisli członkowie niebyli na tém posiedzeniu, tak, iż środek ten jednomyślnie został przyjęty. Zaraz potem Hrabia Villareal złożony został z urzędu jako Minister spraw zagranicznych. Następcą jego nie jest dotąd mianowany. Dzisiaj rano zostały obie Izby na mocy dekretu rozwiązane. (Ma się to zapewne tak rozumieć, iż posiedzenia Parów zostały zamknięte a Izba Deputowanych została rozwiązana.) Grono dyplomatyczne zdaje się mieć obawę, ażeby teraz niewykrzykniono D. Miguela Królem Portugalskim. Posłowie angielski i austriacki oświadczyli, że gdyby to nastąpiło, niezwłocznie wyjadą z Lizbony.

Dnia 15. Marca.

Gazeta Francyi zawiera podług gazet angielskich następujące wiadomości: „Dzień dzisiejszy przeznaczony był na wykrzyknienie Don Miguela Królem; lecz myśl tę porzucono. Rada Stanu odbyła posiedzenie; powiada, iż Hrabia Villa-Real rzucił się prawie do nóg Regentowi, przekładając mu, iż wszystkie jego układy zgubęby mu tylko zgotowały. Królowa wdowa mocno jest rozgniewana na tych, co ię szyki psują, i oświadczyła, iż się nieprędzcy uspokoi, dopóki głowy konstytucyjne jedna po drugiej z karków niepospadają. — Stany Cortes zostały poniekąd gwałtem rozwiązane, albowiem powiada, iż niektórzy Deputowani mieli zamiar żądać oświadczenia, iż oczywista jest w niebezpieczeństwie, tém bardziej gdy Don Miguel twierdzi, iż niewykonanie przysięgi konstytucyjnej i że nieciest Regentem konstytucyjnym. Aby temu wnioskowi zapobiedz, rozwiązał Don Miguel Izby na

mocy służącego mu podług konstytucyi prawa; wydano z tego powodu poselstwo do Izby Parów, która swe posiedzenia zamknęła. — Mówią o licznych aresztowaniach, które zeszłej nocy przedsięwzięć usiłowano. Domy Generała Clinton i Posła angielskiego napełnione są osobami, uciekającymi się pod ich obronę. Wszyscy mieszkańcy i nawet poddani angielscy przejęci są trwogą. Podobno domy Hrabów Villafior, Taipa, Lumiães i Ficalho były zeszłej nocy opasane i przetrzasane. Hrabia Taipa i Generał Stubbs, odiechali, iak powiadaia, bez paszportów na okręcie parowym. Inni, iak zapewniaia, szukali przytułku w domu Generala Clinton i na flocie angielskiej. Położenie Portugalii wznęca rozpacz, a co jest naysgorsza, iż część tęg trwogi przypisuią władzom angielskim. Posel angielski unosi się popędliwością i źle traktuje Portugalczaków, których za obranych z wszelkiej cnoty uważa. Generał Clinton jest chory skutkiem rany; Admirał pali spokojnie tutuń, gdy tymczasem Don Miguel z stronnictwem swoim niszczy powoli Kartę. Sir Lamb stawia z grzecznym Panem W. A. Court wielką spornosć w Portugalii. — Dwa półki portugalskie, 16ty piechoty i 8my iazdy, mają być gotowe, przeadać drogo swą wolnosć. Jest to nayslepsze wojsko armii. Przed dwoma dniami muzyka ostatniego półku grała przed pałacem Regenta hymn konstytucyjny wbrew zakazowi, co tak oburzyło Xiążęcia, iż oficer oddziału natychmiast kazał aresztować. Nayslepsi szefowie wojska zwierzyć się mieli Generalom angielskim, iż chcą podnieść chorągiew rokoszu, lecz ci im krok ten odradzili. Tymczasem Generał Clinton dał wielu przytułek w swym domu. — Urazy Regenta przeciw Generalowi Clinton tak są mocne, iż trudno będą mogły być zapomniane, a jednak dzieie się to w godnym tchorzów sposobie. Gdy Generał zaprosił Regenta, aby był przytomnym rewii, miał tenże odpowiedzieć: Możesz WPan z woyskiem swoim poyść do dyabła. Niepociągnęło to przecież żadnego za sobą skutku, iak tylko energiczną notę Posła. — Okręt Melville i statki przewozowe popłynęły wczoray do Gibraltaru. Ułany znajdui się na statkach przewo-

zowych na rzece. Sześćdziesiąty półk angielski przeciągnął dziś przez miasto, udując się z Lumier do Belem. Muzyka grała hymn konstytucyjny.

Dnia 16. Marca.

Królowa wdowa tak przemożny ma wpływ na syna swego Don Miguela, że uważaią za rzecz do prawdy podobną, iż tenże mąż swoiey siostry, Margrabię Loulé, pomimo osobistej ku niemu nienawiści, wkrótce wezwie do powrotu, i onegoż, na przekor Xiążęciu Cadaval, Xiążęciem mianować będzie. — Angielski Admirał utworzył z swych okrętów wojennych linią rozciągającą się od wiazdu do portu aż do miasta, tak iż ieden z okrętów stoi prosto wplac Belem a drugi prosto w pałac Ajuda. — Xiążę Cadaval daie się zupełnie wodzić swemu oycu Macedo, autorowi ostawianych listów i „ostatniej trąby S. Michała Archaniola“, która iednak za Regentki zamilknąć nareszcie musiała; równy wpływ wywiera na niego akademik Sá, człowiek świecki. — Między skassowanymi Pułkownikami znajduje się Hrabia Lumiães, a iego miejsce pozyskał człowiek, który przed niewielu laty był ieszcze sierżantem w Rio, a dla niezdatności dymissyą otrzymał. (Z gazety Times.)

Na rozkaz Królowej — pisze Goniec Angielski — puszczono w obieg manifest, wzywaiący wszystkich ięg poddanych, ażeby wspierali ięg syna w chwalebném iego przedsięwzięciu, którem iest powrót Portugalii dawnéj niepodległości i oczyszczenie kraiu ze wszystkich kacerzy, wolnych mularzy i nieprawdziwych katolików, niedopełniających przykazań kościelnych. — Głoszono tu, iż Don Miguel w nocy z 12. na 13. chciał się dostać na drugi brzeg rzeki do Margrabi Chaves, i że iuż nieco wojska i pieniądze naprzód w tym celu posłano. Wykonaniu tego zamysłu przeszkodziła podobno czuynosć pewnego Kapitana gwardyi. Pośowie zagranieźni przedsięwzięli środki w celu zapobieżenia na przyszłość podobnemu przedsięwzięciu. Z pozostałych tu żołnierzy otrzymał każdy znaczną liczbę kul karabinowych, a z każdego pułku zostae przez noc iedna kompania pod bronią, ku zastonieniu innych przed napaścią. — Garnizon w Elyas odebrał rozkaz, ażeby się udał do Lizbony, i iest mniemanie, iż tego nie inna iest przyczyna,

jak tylko ażeby Margrabiemu Elvas ułatwić opanowanie téj twierdzy. Absolutyści płasają, iak gdyby Karta iuz w rzeczy saméy była zniszczoną; Oficerowie wszelkiego stopnia, mnichy wszelkich zakonów winszują sobie publicznie szczęścia; ostatni spalili faierwerk na wieczor w dniu rozwiązania Izby Deputowanych i zamknięcia Izby Parów. Motłoch napada na naysznakomitsze osoby w ich domach, i woła na przechodzących, ażeby przyszli na ich pogrzeb. Żołnierze nawet wyspiewują szyderkie piosneczki przeciw Deputowanym. — Don Miguel żądał wydania sobie warownych mieysc St. Julien przed wiazdem na Tag i Bougie, gdzie flota angielska bezprzeszkodnie woysko na ląd wysadzać może, lecz żądanie to taki tylko miało skutek, iż woyska angielskie w tych warowniach wzmocnione zostały. — Wśród tych poruszeń odbywają się zwykłe w téj porze roku processye i przywabiają wielkie mnóstwo ludu. — Sir W. Clinton przychodzi szybko do zdrowia z rany, którą mu muł zadał.

Następujące pismo — powiada Goniec — znalaziono wczoray w skrzyneczce listowey: „Smierć wszystkim tyranom angielskim, którzy Portugalią zrabowali! Sprowadźcie nieporównanego Silveira, ażeby wychłostał niegodziwych angielskich protestantów, sprzyjających wolnym mularzom! Niech przyhędzie i wyrąbie łaydaków, niechęcych się łączyć z armią Infanta, panującego Króla Don Miguela I.! Smierć Posłowi Angielskiemu! Niech w długie lata żyje Don Miguel I., Król Portugalski! Niech długo żyje Silveira! Smierć Królowi Angielskiemu, Królowi protestantów i i protektorowi masonów! Niech w długie lata żyje Cesarzowa Portugalska Donna Carlotta Joaquina!“

A n g l i a.

Z Londynu, dnia 28. Marca.

Wczoray były pokoje u N. Króla od 2. do 5tęy; przedstawiono Monarsze 3 do 400 osób; utrudziło to mocno Króla, pomimo iż bardzo czerstwo wyglądał. Xiążę Lieven podał Królowi dwa listy Cesarza rossyjskiego; Xiążę Alcudia swoje listy wierzytelne iako Posel X. Łukieskiego, a Pan la Madrid iako Posel Kolumbijski.

Dnia 22. i 25. m. b. odbywały się rady gabinetowe w urzędzie spraw zagranicznych.

Z nadeszłemi dnia 24. z Lizbony depeszami udał się Margrabia Palmella do urzędu spraw zagranicznych i miał rozmowę z Hrabie Dudley a potem naradzał się z PP. Peel i Huskisson.

W poniedziałek wieczór przybył do urzędu spraw zagranicznych goniec z depeszami od Lorda Granville w Paryżu.

Onegdaj miał Xiążę Esterhazy długą rozmowę z Xiążęciem Wellingtonem, a potem naradzał się z Hrab. Dudley i Panem Peel.

W przeszłą sobotę wysiadając Xiążę Wellington z karyolki, upadł, zbił sobie twarz i z téj przyczyny niemógł do dnia 25. m. b. wychodzić z domu.

Z Lizbony donoszą, że Infant Don Miguel uyrzawszy znowu pierwszy raz swą matkę w palacu Ajuda, upadł przed nią na kolana, ucałował téj rękę z nawiększym uszanowaniem, a wydobywając z zanadrów wizerunek cudowney Matki Boskiej da Rocha, zalawszy się łzami, zawolał: „Patrzay matko, iak wiernie zachowałem relikwią, którąś mi dała podczas moiego odiażdzu.“

Rząd nasz odebrał depesze z Lizbony od naszego Posła Sir F. Lamb i od Generała Clinton, dochodzące do dnia 16. — Wychoǳą teraz na iaw zamiary Don Miguela; dnia 13. biegała w Lizbonie pogłoska, iż dnia tego wyidzie odezwa Miguela pierwszego; niewyszła iednak. — Dnia 14. rozwiązał Don Miguel, w liście do Xiążęcia Cadaval, obie Izby, z mocy, iak się wyraził, którą mu Konstytucya nadał. Powszechnie iednak jest mniemanie, iż on téj konstytucyiny władzy nie z żadney innéy używa przyczyny, iak tylko aby utworzyć drogę przeciwnemu Konstytucyi czynowi; jest to przynajmniej krok niebezpieczny, gdyż Izby w znakomitym duchu były konstytucyjne; oczekiwano nawet, iż w obu Izbach żądać będą oświadczenia, że oyczyna znajduje się w niebezpieczeństwie, i podziękowania Anglikom za ich interesowanie się. Stemszytciem tém mniej temu wierzyć można, iż miano zamiar uczynić taki wniosek, kiedy woysko portugalskie otrzymało rozkaz, ażeby niekazało grać hymnu konstytucyinyego, lecz

tylko portugalski. Pomimo to wszystko, nadzwyczajnie zadziwiać musi raptowne rozwiązanie Izby zaraz po obiegu wodzy rządu przez Don Miguela, i w chwili, gdzie rada konstytucyjna tak pożyteczną dla niego być mogła. Lecz daymy to, iż Don Miguel ma zamiar zniszczyć Konstytucję, to jednak środki jego nie są tak szybkie, ile się tego dotąd spodziewano. Zdaie się, iż chytre rady przyjaciół jego hamowały jego niecierpliwość, dopóki by nie były uprzątnione pewne trudności, stojące jego dumie na przeszkodzie; i otoż właśnie reprezentacja ludu byłaby taką zawadą, i dla tego ją usunął. Hrabia Villa-Real udał się do Regenta, aby go odwieść od tego zamiaru; podał potem o dymissję i otrzymał ją. Następca jego nie jest jeszcze mianowany. — Głoszą, iż Sir F. Lamb powiedział Regentowi, że posiada jego korespondencję z Królem Ferdynandem i odezwę, przez którą chce się ogłosić Królem absolutnym. — Wojsko angielskie nieopierałoby się było zamiarom Regenta, niechby one były, iakieby chciały; obecność jego w Portugalii nie miała na celu, bronić Konstytucji. — Dwudziesty trzeci pół fizylietów wsiadł dnia 12. m. b. na okręt Ocean, i popłynął dnia 14. do Gibraltaru. — Statek pocztowy przywiózł następujące osoby: Hrabów Frontiera z małżonką, Villa-Flor i Holstein, Panów Fernandos Thomas, Sampayo i W. Cornmings. Wszystkie osoby nienależące do stronnictwa absolutystów sposobiły się do opuszczenia Portugalii. — Goniec kończy ten artykuł temi słowy: „Don Miguelu! Jakież ma widoki przywłaszczyciel? stawiaż starożytna historia przykłady pomyślnego końca ich zamiarów? Czyliż nowsza historia dowiodła, iż przedsięwzięcie uzurpatora łatwem jest do wykonania? Nieiest-że przykład Bonapartego dostateczną nauką? Jeżeli nadzwyczajne tego męża talenta niezdolały dokonać dzieła, potrafiż tego dokazać Don Miguel?”

Gazeta Times z dnia 19. m. b. tak się wyraża: Rosya odłączyła się od potrójnego przymierza przez ogłoszenie się za będącą w stanie wojny z powodu prywatnych zażaleń przeciw jednemu mocarstw, pomiędzy

któremi pośredniczyć było celem przymierza; że zaś oświadczyła się już była za niepodległością Grecyi, niemoże więc i niebędzie myśleć o zaborze tego kraju przy swoich nad Turcyą zwycięstwach. Francya, iak nam się zdaie, pragnie naysilnięj spieszego i dzielnego zaięcia się obroną Grecyi. My znajdujemy się w tarapatach, i rzdzibyśmy może żółwim éli krokiem, zostawiając samę Grecyi zabezpieczenie sobie niepodległości, po skonaniu ię tyra na pod razami oręża rossyjskiego. Lecz Ibrahim Basza pustoszy tymczasem Peloponnez; możnaż na to obojętnem patrzeć okiem? A prócz tego trzeci warunek ostatniego, niegdysz iemnego artykułu traktatu londyńskiego stanowi, że, skoroby Grecy i Turcy niechcieli się skłonić do ugody, kontraktujące strony „nieprzestaną zajmować się dziełem pacyfikacji, i że tym końcem upoważniają swoich reprezentantów w Londynie, ażeby umówili i oznaczyli dalsze środki, iakieby koniecznie przedsięwziąć wypadało.“ Francya może nas wezwać — i wzywa nas istotnie — do chwycenia się zagrożonych „dalszych środków“, kiedy przypadkowa bitwa pod Nawarynem niepotrafiła zniewolić Turków do spuszczenia z tonu. Nam się zdaie, iż najlepszym dla nas byłoby środkiem, odwołać Ibrahima z Grecyi, iak Scypio wyciągnął Annibala z Włoch wylądowawszy w kraj Kartagińczyka; i zostawić Francyi, iezeli tak chce, przywiedzenie do skutku niepodległości właściwie tak nazwaney Grecyi. Gdybyśmy zagrozili Alexandryi, lub zaięli ją w posiadanie, zapewneby wkrótce wojsko egipskie wyszło z Morei. Mamy przyczynę wierzyć, iż Ministrów angielskich wielkiego nabawiają kłopotu, ich sprawiedliwe i chwalebne zamiłowanie pokoju, ich życzenie osiągnięcia niepodległości Grecyi, i zmierzające do tego celu wymagania Francyi.

„Przeniewierstwo w postępowaniu Infanta Don Miguela, aby się dać Królem wykrzyknąć — pisze Goniec — byłoby prawie bez przykładu, po jego osobistcie Cesarzowi austriackiemu i Królowi angielskiemu uczynioném oświadczeniu, po jego własnoręcznych listach do Króla angielskiego, do jego brata

i do Króla hiszpańskiego, w których wyraził, iż zaprzysięże konstytucją i utrzyma w całości nowe instytucje swego kraju.“

Jedna z dwóch komisyy do roztrząsania ustaw naszych jest już utworzoną skutkiem niezmordowaney czynności Pana Peel. Zatrudni ona się postępowaniem prawnem wyższych sądów cywilnych, i skróceniem procedury processowey.

Syn Admirała Bazelay, xiądz, miał proces, a sąd wezwał rodziców na świadectwo przeciw synowi. Nieszczęśliwy Admirał z rozpaczy gardło sobie poderznął.

Wiadomości z Lizbony do dnia 16. m. b. — pisze Gonic — chociaż są podeyrzane, nie są jednak tak stanowcze, iżby już można ostatecznie wyrokować o postępowaniu Don Miguela. Odesłanie napowrot 50,000 f. do Anglii bardzo Infanta obnrzyło. Lecz Sir Fr. Lamb zapewnił go, iż to uważał koniecznie za rzecz potrzebną i że nigdy Jego Królewiczoskiéy Mci niebędzie za co innego uznawał, iak tylko za zastępcę jego dostojnego brata i za Regenta zgodnie z konstytucją Portugalii.

Don Miguel chciał dać tabakierkę z dyamentami Panu W. Hoste, który go przewioził w król. jachcie z Calais do Dover, lecz on iéy nieprzyjął, oświadczając, że tylko dopełnić powinności oficera angielskiego.

Podług naynowszych wiadomości z Lizbony zawitać miała na granicę Portugalii znaczna siła zbrojna hiszpańska, tak iż rzeczy przybieraią znowu taką postać, iaką miały w roku zeszłym, gdy wojsko angielskie do Portugalii przywołaniem zostało.

Onegdaj przybył 12ty pólk ułanów z Portugalii do Ramsgate.

Birmingham, miasto liczące 100,000 mieszkańców, ma tylko 20 krawców damskich i 5 składów muzycznych, ale zato ma 73 gisernie, 7 składów trumien i 3 kuźnie, w których wyłącznie robią kaydany na ręce i nogi.

W ł o c h y.

Dnia 23. Marca

Bawiący od lat kilku we Florencyi, były Król hollenderski, Ludwik Bonaparte, kupił tam

sobie niedawno pałac i obrał Florencyą na stałe mieszkanie.

Handel miasta Turynu zaczyna się wzmaczać przez zaprowadzenie okrętów parowych na rzecze Po, które w związku z innemi okrętami w Triescie i Wenecyi odbywać mają regularną żeglugę do Korfu i innych miejsc. Utworzył się tym końcem Sardynsko-medyołańskie towarzystwo, i pozyskało przywilej od Króla Sardynskiego i od Cesarza Austriackiego. Także Parma przyłączy się do tego przedsięwzięcia.

Ludność miasta Medyolanu wynosiła w końcu zeszłego roku 170,558 dusz, między któremi 17,000 cudzoziemców i przyjezdnych, tudzież załoga wojskowa z 8000 ludzi złożona.

Rozmaite Wiadomości.

Wychodząca w Karlsruhe gazeta, zawiera pod dniem 25. Marca następujący artykuł: „Dziś nayprzewielebniejszy Arcybiskup Bernard, bierzmował 100 osób w przybytku pańskim tutejszégó gminy katolickiéy. Od lat 14 niebył już tu sprawowany obrządek świętego sakramentu bierzmowania. Liczne grono osób ze wszystkich stanów, klass i wyznań znajdowało się na tym obrzędzie, i zaraz pierwszy rzut oka na uwielbianego starca, pod którego wzbudzaćcami poszanowanie włosami srebrnemi kwitną jeszcze róże zdrowia, całe zgromadzenie pobożnym przerażał droszczem. Na końcu nabożeństwa wszyscy pełnem sercem śpiewali wspólnie hymn: *Te Deum*, po którym Arcybiskup stojąc przy wielkim ołtarzu dał ludowi uroczyste błogosławieństwo.

Donoszą z Bruxelli pod dniem 28. Marca co następuje: „Prawdziwy przykład praktycznéy miłości bliźniego dał z siebie Wikaryusz w Hamme X. G. le Begue w dniu 4. m. b., którego powódz temu ludnemu miejscu wielkiem groziła nieszczęściem. Szczególniej

szpital i dom sierot narażone były na natarczywość pustoszącego żywiołu. Rzuca się w balwany zacy Wikaryusz z niebezpieczeństwem życia swego, śpiesząc na pomoc dzieciom i chorym. Przykład jego zachęca trzy inne osoby do naśladowania; wspólne ich usiłowania wieńczą dzieło ich ludzkości przez oswojenie wszystkich dzieł i chorych. Gubernator prowincji gandawskiej kazał wynurzyć swą wdzięczność odważnemu kapłanowi za jego poświęcenie się sprawie ludzkości. Z równą gorliwością i odwagą jak X. le Begue pośpieszył niedawno X. van Belle, Wikaryusz w Grammont, na ratunek chorym podczas pożaru ognia w tawernie szpitalu. Słusznie mówi Pan Chateaubriand: „Gdzie się znajduje jakie cierpienie, tam się znajdzie i Xiądz katolicki, aby je osłodzić.“

Czterdzieści panien zakonu Ś. Józefa, pod naczelnictwem założycielki, panny Javonhey, udadzą się z 15 familiami z Alzacy do nowéj osady La Mana w francuzkiéj Guianie, dla uposażenia się tamże. Już siostry tego zakonu opiekują się szpitalem w Kaiennie, gdzie założyły szkołkę elementarną dla dzieci.

W dwudziestu Gimnazyach obwodu szkolnego szląskiego było w roku zeszłym szkolnym 228 nauczycieli i 5694 uczniów. Z ostatnich poszło 267 na akademię; z tych 26 miało świadectwo Nro. I., 210 świadectwo Nro. II., a 13 świadectwo Nro. III.

Najnowszy numer Powszechnéj Pruskiéj gazety państwa zawiera w dodatku litografowany rys sali francuzkiéj Izby Deputowanych podczas zagażenia posiedzeń r. 1828.

Oświecenie gazem w Paryżu i Londynie.

W Paryżu upowszechnia się coraz bardziej oświecenie gazem; towarzystwo, które obowiązało się miasto oświecać, wystawiło piękny gmach w północnéj części Paryża

oszacowany wraz z rurami gaz przeprowadzającami na kilka milionów Franków. Gaz rozciągający się z retort, przechodzi w rury umieszczone w poziomém sklepieniu, gdzie część smoły osiada. Tą drogą przechodzi gaz w obszerne naczynie napełnione wodą wapienną. Z naczynia tego przechodzi gaz w inne przeznaczone do przechowywania go, sporządzone z blachy w kształcie cylindra, przeszło 100 stóp średnicy i tyleż wysokości mające. Naczynie to zanurzone jest w wodzie na 26 stóp głębokości; na niem wystawiona jest wieża, do której wschody prowadzą i z której dachu blachą pobitego miedź można najsilniejszy widok Paryża. Rury przeprowadzające gaz na ulice robione są z żelaza lanego, w sztukach na 10 do 12 stóp długich. Oprócz tego używają w Paryżu gazu, zakupując go w częściach oddzielnych. W Londynie tak ulice jak domy oświecone są już powszechnie gazem niewydającym żadnego nieprzyjemnego powonienia. Latarnie na ulicach wiszą albo na zakrzywionych dziobach, które wychodzą ze ścian bezpośrednio, albo też stoją na wydrążonych i na 10 stóp wysokich z lanego żelaza świecznikach. Wielkie piece gaz przeprowadzające urządzone są na ulicach na 4 stóp pod brukiem i z lanego żelaza, mniejsze rury dotykające domów są z żelaza kutego, a wewnątrz domów robią je z miedzi. Urządzenie rur wewnątrz domów należy do właścicieli. Za dwie lampy argandzkie oświetlające obszerną salę, od wieczora do godziny 3. zrana, płaci się na rok 6 f. s. Rzeźnicy i handlujący wiktuałami, doprowadzają do zbytku oświecenie gazem swoich jatek i sklepów. Z kilku ramionowych świeczników wznoszą się tam światła pochodniowe na 9 cali wysokie i na 1½ cali średnicy mające i tak urządzone, iż wewnątrz są jak gdyby wydrążone, przez co wydać blask tém świetniejszy, iż kwasoród z powietrza atmosferycznego ma do nich wewnętrzny przystęp.

Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.

(Z dnia 9. Kwietnia 1828.)

OBWIESZCZENIE.

Szynkarz Abraham Fass z Swarzędza i bezzenna Ewa Wiener z Murowanej Gośliny, przed wniściem w śluby małżeńskie kontraktem przedślubnym, dnia 17. m. b. sądownie zawartym, wspólność majątku i dorobku pomiędzy sobą wyłączyli.

Poznań, dnia 24. Marca 1828.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Nad majątkiem całkowitym Emanuela Eichberg w Poznaniu dziś o godzinie 12tej w południe konkurs otworzony został. Zapozywamy przeto wszystkich nieznanomych wierzycieli, którzy pretensye do majątku mają, aby się w terminie do podania i wykazania swych pretensy na

dzień 10ty Maja r. b.

przed Deputowanym Radcą Sądu Ziemiańskiego Hellmuth w Izbie naszey Instrukcyney wyznaczonym, osobiście lub przez Pełnomocników prawnie dozwolonych stawili, pretensye swe podali, i rzetelność ich udowodnili, gdyż w razie niestawienia się z pretensyami swemi do masy prekludowani, i wieczne im w téj mierze naprzeciw innym wierzycielom nakazane zostanie milczenie.

Tym! wierzycielom, którzy dla zbytney odległości lub innych przyczyn osobiście stanąć nie mogą, i w mieście tuteyszym znanomości nie mają, proponuiemy na Mandataryusza K. Sądu Weissleder, Brachvogel, Jakoby, z których jednego obrać, w informacyą i w plenipotencyą opatrzyć mogą.

Poznań, dnia 7. Grudnia 1827.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Na wniosek Wierzyciela jednegoż nad majątkiem byłego Taynego Konsyliarza handlu morskiego Wilhelma d'Rappard w Pniewach dziś w samo południe konkurs otwarty został.

Zapozywamy przeto wszystkich tych, którzyby do masy téj pretensye mieć sądzili, aby się na terminie konnotacyinym przed Radcą Sądu Ziemiańskiego Decker na

dzień 1. Lipca r. b.

o godzinie 9. wyznaczonym, osobiście lub przez prawnie dozwolonych Pełnomocników stawili, pretensye swe podali i udowodnili.

Niestawiający spodziewać się może, iż z pretensyami swemi do masy oddalony będzie i wieczne milczenie względem innych Wierzycieli mu nakazane zostanie.

Tym zaś wierzycielom, którym tu zbywa na znanomości Ur. Mittelstaedta, Guderiana Kommissarza sprawiedliwości i Ur. Giżyckiego Sędziego Ziemiańskiego na Mandataryuszów przedstawiamy.

Poznań, dnia 14. Stycznia 1828.

Krolewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Dwie karogniade anglizowane pięcioletnie kłaczę,

w dniu 10. Kwietnia r. b.

przed południem o godzinie 9. na naszym dziedzińcu sądowym, przez Referendaryusza Styrlę, dla długu za gotową zapłatę przedane być mają, na który ochotę kupna mających, nieyszłem wzywamy.

Poznań, dnia 13. Marca 1828.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Dystrybucya massy konkursowéy Doktora medycyny George Badow Wierzycielom wiadomym w przeciągu 4ch tygodni nastąpić ma.

Wzywamy przeto niniejszém wszystkich Wierzycieli niewiadomych, aby swe dowodami wsparte pretensye w przeciągu 4ch tygodni czyli najpóźniéj

w dniu 11. Czerwca r. b. przed południem o godzinie 10., przed Deputowanym Referendaryuszem Sądu Ziemiańskiego Ur. Reibnitz tu w miejscu wyznaczonym terminie zameldowali, w przeciwnym bowiem razie dystrybucya massy meldującym się Wierzycielom nietylko nastąpi, lecz późniéj meldujący się Wierzyciele z swemi pretensyami wykluczeni zostaną.

Poznań, dnia 20. Marca 1828.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Na dziedzińcu podpisanego Sądu, będzie publicznie naywięcéj dającemu sprzedana wyfantowana pół pokryta na rysorach bryczka.

W tym celu wyznaczylismy termin na

dzień 23. Kwietnia r. b.

zrana o godzinie 10, przed Referendaryuszem Sądu Ziemiańskiego Carqueville, na który kupna ochotę mających niniejszém wzywamy.

Poznań, dnia 31. Marca 1828.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Na wniosek Teresy z Czislewiczów Krügerowéy i Maryanny z Czislewiczów Richterowéy z Wielenia, wzywamy niniejszém Jakóba i Tomasza, braci Czislewiczów, rodem z Wielenia, których pobyt od przeszło lat 30 niewiadomy, iako też i successorów ich także niewiadomych, aby się w przeciągu dziewięciu miesięcy, a najpóźniéj w terminie praedjudycyalnym na

dzień 4. Października 1828.

zrana o 9. godzinie, przed delegowanym Sądu Naszego Referendaryuszem Eckert wyznaczonym, osobiście lub piśmieniem zgłosili, i o życiu i pobycie swém donieśli, w przeciwnym bowiem razie za nieżyjących uznani zostaną, cały spadek ich, tym, którzy się za naybliż-

szych ich successorów wylegitymować zdołają, przysądzony będzie.

Pila, dnia 3. Grudnia 1827.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Siostry, Anna z Zieleniewskich, zamężna Wilska, którzy ostatnie wiadome miejsce pobytu w roku 1790. w Tulczynie za Kamieńcem Podolskim na Wołyniu było i Barbara Zieleniewska, o którzy od roku 1794., gdzie się w Warszawie bawiła, żadne wiadomości nienadeszły, na wniosek Ur. Mittelstadta, Kommissarza Sprawiedliwości, iako kuratora massy pozostałości matki nieprzytomnych, Konstancyi Zieleniewski, wraz z ich niewiadomemi Successorami lub Spadkobiercami z tém zaleceniem niniejszém się zapozywają, ażeby się przed lub w terminie na

dzień 12. Grudnia 1828.,

zrana o godzinie 10tej w tutejszym Sądzie Ziemiańskim, przed delegowanym Ur. Sachse, Referendaryuszem Sądu Ziemiańskiego wyznaczonym, osobiście stawili, lub też o ich życiu i miejscu zamieszkania, podpisanemu Sądowi przed wyznaczonym terminem piśmienna doniesienie uczynili i dalszych rozporządzeń oczekiwali, albowiem w razie przeciwnym, za nieżyjące poczytane zostaną, i następnie ich pozostały majątek według okoliczności, ich naybliższym Successorom albo skarbowi wydany będzie.

Wschowa, dnia 20. Grudnia 1827.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

W Turwi pod Kościanem w pierwszy poniedziałek Maia, będą przedane więcéj dającemu sześć buhayi szwajcarskich, czterdzieści tryków czystéj hiszpańskiéj krwi, dziesięć macior teyże saméj krwi, i 200 metysów.

Od Wielkieynocy r. b. przeniostem mój sklep i pomieszkanie do kamienicy introligatora J. Pana Lehmana, w narożniku Frydrychowskiéj ulicy pod Nr. 288 położonéj.

Poznań, dnia 9. Kwietnia 1828.

Gustaw Müller.